

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitensteden f 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau der COURANT.

MAANDAG, 25 NOVEMBER.

Advertentien van 25 regels en daar beneden worden f 1,00 geplaatst; meer dan 25 regels tegen 15 cent per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cent zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 November.

Gisteren hebben wij de voornaamste algemeene bemerkingen van het verslag over de begroting voor het dienstjaar 1851 medegedeeld. Wij gaan nu over tot de vermelding van eenige gewichtige bedenkingen, gemaakt bij verschillende hoofdstukken.

Bij hoofdstuk III, het departement van buitenlandsche zaken, wordt met genoegen aangestipt, dat aanzienlijke bezuinigingen zijn ingevoerd; dan men acht het mogelijk het cijfer der bezuinigingen nog hooger te doen stijgen. Men wilde namelijk onze buitenlandsche zendingen hebben gebragt op denzelfden min. kostbaren voet, als die van België. Wij gelooven, dat het traktement van verscheidenen onzer diplomaten voor vermindering vatbaar is; maar betwijfelen het of het wel raadzaam is onze berekening te maken naar die van België, waar men de diplomatieke betrekkingen over het algemeen te laag heeft bezoldigd. Als het inkomen der meeste Belgische diplomaten niet wordt verhoogd, en daartoe zal men met er tijd moeten komen, dan sluit men den toegang tot de meeste gezantschappen voor een ieder, die niet als particulier eenig vermogen bezit, ten einde hij uit eigen fondsen kunne aanvullen wat aan de staatsbezoldiging ontbreekt. Overigens komt het ons voor, dat, als men al het traktement onzer diplomaten moet inkrimpen naar dat der Belgische, zulks niet plotseling kan geschieden, zonder het gevaar van onze diplomatie eenigermate te onthouden.

Misschien zullen er zijn, en het schijnt zelfs dat dezulken in de Kamer worden aangetroffen, die het niet alleen wenschelijk, maar noodzakelijk achten, dat het personeel onzer gezantschappen eenige vernieuwing onderga. Indedaad het blijkt maar al te zeer, dat sommige onzer buitenlandsche agenten het gewigt van hunne zending niet begrijpen.

De Kamer heeft de regering er opmerkzaam op gemaakt, dat naar hare meening, die ook de onze is, gelijk wij zulks onlangs hebben beloofd, het hoofddoel van onze diplomatie moet zijn de bevordering van onze handelsbelangen. Welke politieke rol willen wij door onze diplomaten in de wereld spelen? Hebben wij niet veeleer alle belang er bij om ons vreemd te houden aan de twisten der groote Mogendheden, en ons door eene neutrale houding de voorregten van den vrede te verzekeren? Het zwaard, dat wij in de schaat van Europa hebben te werpen is niet wigtig genoeg, dat het ons in eer en aanwinst van terrein kan vergoeden, wat wij bij oorlog te vreezen en te verliezen hebben. Onze diplomatie, als zij dus voor Nederland iets wil doen, heeft den handel te bevorderen. De tegenwoordige minister van buitenlandsche zaken kan niet de schuld dragen van de schadelijke rigting, die ons departement van buitenlandsche zaken sinds jaren genomen heeft. De verwaarlozing van onzen handel is zoo ingeworteld, dat het hem en zijne opvolgers moeite zal kosten, om onze agenten van die feil te zuiveren en hune eenen nieuwe rigting te geven. Wij achten het nuttig, dat de Kamer den minister daarop opmerkzaam maakt. Zulks zal de instructiën, die de minister aan zijne agenten geeft, niet weinig kracht bijzetten, en hem zelve aansporen, om diegenen zijner zendingen, die, uit omwil of uit onkunde, de belangen van den handel niet met ijver behartigen, uit hunne bedieningen te ontslaan.

Tot bijzonderheden overgaande heeft de Kamer er op aangedrongen te vernemen, welken invloed het door Nederland aangenomen vrijgevig stelsel omtrent de scheepvaartwetten op andere staten heeft uitgeoefend.

Of men van onze zijde vreemde regeringen tot navolging heeft aangemoedigd; en met welken uitslag?

Of het reciprociteits stelsel ten onzen opzichte toegepast wordt in die landen, waar wij er wegens de wetten regt op hebben?

Of het tot stand brengen onzer nieuwe scheepvaartwetgeving eenige bepaalde schikking of overeenkomst met Groot-Brittannië heeft ten gevolge gehad?

Wat onze regering gedaan heeft, of althans plan heeft te doen ten behoeve van onzen handel in China, Cochinchina, Siam en Corea?

Welke de stand is der onderhandelingen met Engeland betreffende de Britsche vestiging op het eiland Labuan, en welke houding de regering heeft aangenomen, nadat Groot-Brittannië en de Vereenigde Staten tractaten met den Sultan van Borneo hebben gesloten. Ten slotte kunnen wij niet anders dan ons vereenigen met den wensch der Kamer dat ons gezantschap te Hannover worde hersteld; opdat het van daar kunne waken over de belangen van onzen handel in de Hanzesteden.

Het Manifest van den Kardinaal Wiseman is gesplitst in zes afdeelingen, voorafgegaan van eene inleiding en van een beriep. De zes afdeelingen zijn de volgende:

I. Over de Koninklijke oppermagt, en de door de kroon benoemde bisschoppen.

II. Hoe ver strekte zich de godsdienstige verdraagsaardheid uit, die aan de Katholijken werd toegestaan? Hebben zij het regt om bisschoppen of een geregeld kerkelijk bestuur te bezitten?

III. Hoe konden de Katholijken hun kerkelijk bestuur verkrijgen?

IV. Zou de daarstelling van eene katholieke hiërarchie inbreuk maken op de regten der Kroon?

V. Is de wijze waarop de hiërarchie is daargesteld, onbeschoft en arglistig (insolent and insidious) geweest?

VI. De titel van Westminster.

De inleiding van het Manifest is een stuk vol buitengewone waardigheid, kracht en welsprekendheid. Wij nemen daaruit nog de volgende zinsneden over.

„Het was geenszins een denkbeeld van aanranding, dat bij de Katholijken de zijne te wege bragt van den wensch naar een eigen kerkelijk bestuur. Neen; het was eene behoefte geworden voor de Kerk. De bisschop van Londen en Lord John Russell (de laatste in zijn brief aan den bisschop van Durham) beweren dat de Katholijken met hun toestand tevreden waren; ver vandaar, de Katholijken werden door alle Anglikaansche schrijvers meedogenloos behandeld als schismatieken, die tegen de bisschoppen van Engeland in opstand zijn. De H. Stoel luisterde naar hunne gegronde klachten; die klachten werden aan het oordeel der H. Congregatie de propaganda fide onderworpen; en eindelijk werd de kerkelijke regeling toegestaan.

„Hetgeen de Katholijken te Rome bewerkten was zoo weinig geheim, zoo weinig verborgen, dat de ondertekenaar van dit Manifest reeds in 1848 brieven ontving aan het adres van den Hoogw. Wiseman, aartsbisschop van Westminster. Er lag dus in dit alles noch verrassing, noch aanval opgesloten; het was integendeel de gulweg uitgedrukte noodzakelijkheid eener openlijk gevraagde hiërarchie. Zoo er dus een blaam moet geworpen worden dan moet zij den Kardinaal Wiseman treffen, en niet den Paus, de beste, doch de meest glasterde aller menschen. De Paus heeft niets meer gedaan dan toegeven aan het door de Katholijken van Engeland uitgedrukt verlangen.

„De gisting, die door den pausselijken maatsregel is opgewekt, is inderdaad ernstig en algemeen, en aan eene volkswoede gelijk. Zij heeft alle rangen doorloopen, van af den procureur-generaal tot aan Guy-Fawkes; van strafwetsbedreigingen tegen hoogverraad tot aan koddige straat-tooneelen; maar eindelijk heeft zij zich geheel en al meester gemaakt van de predikanten en de kerspelen; want de anglikaansche Kerk gaf zich alle moeite, om in de katholieke kerk-regeling eene magtige mededingster te zien. De Katholijken hoopten eht r op de onpartijdigheid van het hoofd van Hare Majesteits regering (Lord John Russell). Doch zijn brief heeft Engeland niet alleen, maar geheel Europa verbaasd doen staan. De groot-kanselier van Engeland, die zich binnen een geest van de sterkst mogelijke billijkheid had behooren te beperken, heeft ons veroordeeld, zittende aan tafel ter gelegenheid van een feestmaal op Mansion House; maar dat hij wel wete, dat niemand het regt bezit om zijn voet te zetten op het hoofd van een Engelsch onderdaan, een vrij man gelijk hij, en die, van de zijde des lands en der wet, het regt bezit op dezelfde bescherming als hij.

„In die omstandigheden blijft den Katholijken van Engeland slechts een laatste hulpmiddel over, namelijk om een beroep te doen op den manhaften zin en het edelmoedig hart van een rechtchapen volk; op den grootmoedigen inboez van den Engelschman. Ik beroep mij op die verschaar met open gelaat, en met een warm hart, en ik eisch voor mij en mijne katholieke broeders loyaliteit en onpartijdige bejegening. Ik blijf met grond beweren, i.e. dat de Katholijken het regt hebben om door bisschoppen bestuurd te worden; 2e. dat geene enkele wet zegt dat zij altijd door apostolische vikarissen (zullen worden beheerd, en dat het hun vrij staat eene plaatselijke hiërarchie te bezitten; 3e. dat de titels van aartsbisschop en bisschop niet onwettig zijn, zoolang zij niet zijn titels, waarmee de Anglikaansche bisschoppen zich versieren; dat, vermits al deze voorwaarden bij de jongste kerkelijke regeling in acht genomen zijn, deze volmaakt wettig is en regtens niet kan bestreden worden.

„De Wiseman haalt vervolgens een brief aan, door hem uit Weenen 3 November jl., gerigt aan Lord John Russell, waarin hij verklaart dat Z. H. reeds voor drie jaren geleden zijn voornemen heeft bekend gemaakt aan Lord Minto. Wat mij betreft, zoo ging Dr. Wiseman voort in dien brief, ik ben slechts met eene bloot kerkelijke waardigheid bekleed, en heb geene enkele wereldlijke of tijdelijke zending. Mijn pligt zal er zich gelijk altijd toe bepalen, de zedelijkheid der volksmenigte te bevorderen, en de gevoelens van welwillendheid en vriendschap tusschen de Katholijken en hunne medeburgers te onderhouden.

Aan het Journal de Bruxelles wordt verzekerd, dat Z. H. Mgr. Wiseman te Ostende moet aankomen, door het gouvernement uit Engeland verzagde, op grond van eene of andere opgerakelde oude wet van Hendrik VIII. of Elisabeth.

De Independance Belge meent dit gerucht te moeten tegenspreken. De Sun, het laatste Engelsche avondblad, hetwelk gisteren te Brussel was aangekomen, sprak mede nog niets van zulk eene veel beduidende gebeurtenis.

Men leest in de Mode van 3 November een artikel, te groot om in zijn geheel over te nemen, doch waarvan wij de volgende zinsneden ontleenen:

„Tenzijder tijd heeft het vreedzame, en zoo men zegt, verstandige Engeland, omdat het den H. Stoel behaagd heeft eene der Bisschoppen van Groot-Brittannië met het vorstelijk purper der Kerk te bekleden, luide kreten aan en wordt woedend, even alsof Jan zonder Land weder op zijn ontvreden troon was geklommen, en het Groot Charter verscheurd had!

„Wilde men die dweepzieke Engelschen gelooven, dan zou Engeland verloren zijn en op zijne grondslagen wagen, en zou het niets minder gelden dan het Opperhoofd der Kerk te behandelen, zoo als met dien moedigen Aartsbisschop van Cantorbery, Thomas Becket, gehandeld is, wiens onversaagde, christelijke dood een onuitwisbare schandvlek is gebleven op de koninklijke kroon van Engeland!

„Laten wij toch niet zoo luide roepen over het gezond verstand van het Engelsche volk; het toont toch op dit oogenblik, dat het hoegenaamd geen begrip heeft van den toestand der wereld; het weet niet dat de wereld niet anders kan gered worden dan door de eenheid; niet de eenheid in leer en geloofsbegrippen; helaas! dat was ten allen tijde een schoone, een onmogelijke droom; maar althans de eenheid en de eerbied, dien de katholieke of niet-katholieke, doch christelijke natien verschuldigd zijn aan den Opperpriester van het Vatikan. „Van het Vatikan immers vloeit het voorbeeld des gezags uit, 'tis het Vatikan dat aan de wereld leert hoe het roemwaardig is het hoofd te bukken; en hoe neder te knielen eene verheffing is; en is het van den anderen kant geen fraai voorbeeld, wat Engeland in al zijne kracht — met zijne duizende schepen, zijne citadellen, zijne schatten, zijne stoomfabrieken, en zijne geleerden genootschappen — geeft van bitteren hoon en geweldadige uitdrukkingen tegen eenen priester, die het zij-

gen, toch eindelijk weder tot rust mogen komen. Pruis-
sen — of althans zijne regering — heeft aan kracht van
wapenen toegegeven, wat het aan regtmatige vorderingen
weigerde, en eene suprematie laten varen, die geregt-
vaardigd, noch gehandhaafd kan worden. Nog eerst
eolangs plaatste de afstammeling van Frederik de Groot
zich aan het hoofd van het jonge Duitschland, of liever
van het jonge Europa, en waagde het, den storm te be-
zweren, die Oostenrijk had neêrgeveld. Zulk eene eer-
zucht was geenszins onedel en ook niet geheel ongepast.

»Pruissen is meer door en door Duitsch, dan Oostenrijk,
meer hedendaagsch, meer constitutioneel, meer gelijk aan
de groote Westersche mogendheden, meer in staat tot
voortgang en krachtige inspanning; en in menig op-
zicht is het een voegzamer band dan Oostenrijk, voor
de talrijke en ongelijkslagtige Staten, waaruit Duitsch-
land is zamengesteld. Maar schoon deze omstandigheden
eene roemrijke toekomst aan het Huis Brandenburg
schenen te voorspellen, was ongelukkiglijk noch de
omzigtigheid van den soeverein, noch de gematigdheid
des volks, geëvenredigd aan het gewigt der omstandig-
heden.

»Pruissen wenschte Duitschland te zijn, maar zijn
Duitschland was te Pruisisch, om opgang te kunnen
maken. Zijne deugd miste zelfverloochening; zijn kruis-
togt was niet geheiligd; zijne droomen hadden geen
grondslag. Europa is nu drie jaren om den tuin geleid
door de handelingen eener Unie, wier eerste stap af-
scheuring en onafhankelijkheid was, en die geene vijf
jaren had kunnen bestaan, zonder geheel Europa te
verbrokkelen.

»De waarborgen, waarop dat nieuw politiek gezag zijne
aanspraken grondde, waren vooreerst de sympathie van
iederem constitutioneelen staat; en vervolgens, de mi-
litaire hulpmiddelen en krijgsmacht van Pruisen. De
eerste is vervlogen bij de reactie, die een noodwendig
gevolg is van revolutionnaire buitensporigheden. Het
laatste middel was blijkbaar niet opgewassen, tegen eene
botsing met het verbonden Oostenrijk en Rusland.

»Mogt de schikking definitief blijken en de vrede ge-
kocht zijn, alware het slechts voor weinige jaren, dan
zal de prijs toch niet buitensporig voorkomen. Twee
miljoen pond sterling ongeveer, besteed tot den aan-
koop van wapenen en uniformen, vervoer en vivres, en
nog even zooveel verlies door het stremmen der nijver-
heid en het berooven der velden van hunne bebouwers,
zonder dat het nog tot werkelijk bloedvergieten of ver-
woesting is gekomen; — is een kleine prijs, vergeleken
tegen de schrikwekkende gruwelen van een oorlog.

»Doch dit is slechts het eene kwaad vergeleken tegen
het andere. Noch de tegenwoordige schikking (veronder-
steld dat zij definitief zij), noch de middelen, waardoor
men er toe gekomen is, leveren redenen van verblij-
ding op. De vernedering van Pruisen staat als onheil
slechts een trap lager, dan zijn val of zijne verdeling;
en de onbloedige zegepraal van Oostenrijk en Rusland,
is slechts een graad verblijdender dan de verwoesting
en plundering van Noord-Duitschland door Kroaten en
Kozakken.

»Zoo een bloote vrede te beschouwen is, als het wet-
tige en voldoende resultaat van die reusachtige demon-
stratie, naar het beginsel *vis pacem para bellum*,
dan moet het erkend worden, dat die zoo betwistbare
stelling nog nooit op eene zoo ontzagheleke en kostbare
schaal was toegepast. Buiten de afgrijsselijke strooptog-
ten van stammen wilden, kan niets barbaarscher be-
dacht worden, dan het oproepen van geheele bevolkingen
en het matcheren van naijverige legers door vreedzame
Staten, naar het verwijderde tooneel van eenen moge-
lijken strijd.

»Maar is nu, na dit alles de vrede verzekerd? En zul-
ten wij verschoond blijven van de natuurlijke gevolgen
van het stellen van twee vijandiggezinde legers tegenover
elkander, en het dwingen van het eene om vooruit te
trekken en het andere om te wijken? Dat zullen wij
moeten afwachten. In Noord-Duitschland heerscht een
ridderlijke en koene geest, die opgewekt is door het-
geen hij een roemrijken strijd achtte, en die nu wordt
geprikkeld door een smadelijken terugtogt. Het zal de
vraag zijn of gouvernementen en traktaten dien geest
zullen kunnen beteugelen?

— Men leest in de *Köln. Zeitung*: »De *Reform*
vertelt de *N. Pr. Z.* met welgevallen het volgende
spreekje na: »Toen men eens aan Frederik II kwam be-
rigten; dat 200,000 man tegen hem in aantogt waren,
zeide hij: Maar waar is dan de tweemaal honderd duizend
en eenste, die de overigen aanvoert? De takt der toepassing
van zulk een woord op de omstandigheden van het oogen-
blik is waarlijk bewonderenswaardig. Wij hebben im-
mers zoo volmaakt regt om de taal van Frederik II te
voeren! Maar hoe nu, indien de Oostenrijkers op hunne
beurt eens vroegen: Waar is toch de vijfmaal honderd
duizend en eenste, die de halve miljoen der Pruisische
opvoering zal aanvoeren? Niettegenstaande wij van de
Pruisische legerhoofden het beste willen hopen, zoo heeft
nietans tot dusverre geen hunner het regt verworven,
om zich boyen of ook zelfs maar naast een Radetzky te
veroorlooven!»

— Men schrijft uit Hanau 18 Nov. »Heden werden
de leden van het oppergerigt met militairen dwang van
15 tot 30 man bedreigd, indien zij bleven volharden
in hunne weigering van den zegelstempel te gebruiken;
terwijl, indien zij na verloop van acht dagen nog langer
weigerachtig bleven, die inkwartiering nog verzwaaard,
of wel dat zij anders voor den krijgsraad zouden gevoerd
worden. Dien ten gevolge is reeds de president met
30 man en zijn onderscheiden raadsheeren met 24 man,
en andere leden met 15 man inkwartiering van Beijersche
troepen bezwaard.»

— Ledru Rollin, Mazzini, Darasz en Arnold Ruge,
alle hoofdlieden der Europeesch-demagogische partij,
hebben uit naam van het Hoofdbestuur te Londen ge-
vestigd, een krachtig manifest uitgevaardigd aan de
Duitsche natie. Thans, zeggen zij, is het oogenblik van
handelen gekomen; de broeders en vrienden hebben nog
maar eene keus over, t. w. of Russen te worden, of de-
mokraten te zijn.»

— Men schrijft uit Munchen 18 November. »Volgens
berigten uit Berlijn gaat Radowitz op reis naar Eng-
land en Frankrijk om eerst met de lente huiswaarts te
keeren. Deze reis is een groot en opmerkelijk offer, dat
Pruissens koning voor de bevrediging met Oostenrijk
gebragt heeft.»

— Daar thans het gansche Beijersche leger op orde
is gebragt, zal prins Karel van Beijeren het opperbevel
als veldmaarschalk over hetzelfde aanvaarden.

— Men schrijft uit Weenen 16 November. Graaf
Casimir Esterhazy vertrekt morgen naar Dresden, om
voorbereidselen te maken voor de aldaar te opene vrije
conferentie.

WEENEN, 18 November. Het gerucht dat de Frank-
forter Bondsdag in geval van oorlog tusschen Oostenrijk
en Pruisen naar hier zou verlegd worden, schijnt niet
ongegrond te zijn geweest, naardien er onderscheidene
beraadslagingen betrekkelijk die aangelegenheid hebben
plaats gehad. Het gisteren avond verspreide gerucht
dat keizer Ferdinand door eene doodelijke beroerte was
getroffen, is ten eenemale gelogen.

— Naar men wil, zou per telegrafische depeche hier
het bericht zijn gezonden, dat Sultan Abdul Medschid
door vergif is om het leven gebragt.

ITALIE.

Het *Giornale di Roma* van den 12 berigt dat Z. H.
op voordragt van Mgr. Savelli, minister van binnen-
landsche zaken, onderscheidene benoemingen heeft ge-
daan van politie-inspecteurs.

Hetzelfde dagblad meldt dat Prins Orsini bij het
aanvaarden der portefeuille van Oorlog; den 8 dezer
eene dagorde aan het leger heeft uitgevaardigd, waarin
hij zijn ijver betuigt voor het welzijn van den Staat,
en zijne welwillende gevoelens jegens het leger.

De *Osservatore Romano* berigt dat de graaf de Mon-
talemberit in de hoofd-Sacristie te Rome, met de waar-
digheid van Opper-Sacristijn (*Sagrifano Massimo*) is
bekleed.

Dat het Turijnsche kabinet van lieverlede tot ontbin-
ding overgaat, schijnt zich thans meer te bevestigen. De
Croce di Savoia van den 17 berigt dat de president
van den raad, de heer d'Azeglio, het ministerie ver-
laat, en benoemd is tot gezant te Parijs; ook de afre-
ding van den minister van finantien wordt waarschijn-
lijker. De heer Collegno zou tot president van den raad
benoemd zijn. Met belangstelling ziet men nader tij-
dingen dienaangaande te gemoet.

BELGIE.

BRUSSEL, 22 Nov. De Kamer van Vertegenwoordi-
gers heeft gisteren de discussie voortgezet over de arti-
kelen van het budget van buitenlandsche zaken, dat ge-
heel is goedgekeurd.

— De commissie, belast met het onderzoek van den
eersten titel van het strafwetboek, heeft gisteren eene
zitting gehouden, en den heer Roussel tot haren rap-
porteur benoemd.

— Te Ostende heeft zich eene commissie gevormd
om een gedenkteeken van godsdienstigen aard in de
kerk aldaar op te rigten, ter gedachtenis van de koningin
der Belgen.

— De gemeenteraad van Brugge heeft, in eene ge-
heime zitting, aan het onderzoek eener commissie opge-
dragen de door een zijner leden gestelde vraag, om na-
melijk te weten, welke maatregelen er behoorden ge-
nomen te worden om den prijs van het geslagte vleesch
lager te doen worden.

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 23 November.

GETROUWD (21 Nov.): G. Schiele met A. Gerrebrands.
BEVALLEN (21 Nov.): C. M. Böhle, geb. van Zeggeren, Z.
M. H. Bitterlem, geb. Rector.
OVERLEDEN (18 Nov.): D. van de Vijzel, 38 j. — (19 Nov.):

C. E. Zeller, wed. H. Burggraaff, 76 j. — (20 Nov.): F. Koon,
29 j. — W. E. t'Hoen, 62 j. — C. W. M. Goossens, geb. Naai-
jers, 33 j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	22 NOV. 4 1/2 u.	gehl.	23 NOV. 4 1/2 u.	gehl.
NEDERL. Werkel. Sch. à 2 1/2 pCt.	54 1/2	54 1/2	54 1/2	54 1/2
Dito Dito	3	64 1/2	64 1/2	64 1/2
Dito Dito	4	82 1/2	82 1/2	82 1/2
Dito Obligatien O. I.	4	83 1/2	83 1/2	83 1/2
Amortis. Syndic.	3 1/2	86 1/2	86 1/2	86 1/2
Handel-Maatschappij	4 1/2	111	109 1/2	110
Aand. Rijn-Spoorweg				
Aand. Holl. S. M.			58	
Obligatien				
Belg. Obligatien 1844				
Cert. bij de Belg. Bank	2 1/2			
Dito bij Rotsch en Volksv.		45 1/2	45 1/2	45 1/2
FRANKRIJK, Obligatien	3	52 1/2	52 1/2	52 1/2
SPANJE bij Ardoit 2 85	5	12 1/2	12 1/2	12 1/2
Dito Dito	510	12 1/2	12 1/2	12 1/2
Dito Onbep. Stukken		12 1/2		
Dito	3	37 1/2		
Dito Binnenl. 2400 P.		32 1/2	32 1/2	32 1/2
Coup. Ardoit		8 1/2	8 1/2	8 1/2
Passive			3 1/2	
Fransche Uitgest.				
Portugal te Londen 5 pCt. nu 4		33 1/2	33 1/2	
Dito Dito				
Rust. bij Hope 1798 en 1816	5	103 1/2	103 1/2	
Dito Dito 1828 en 1829		102 1/2	102 1/2	
Cert. bij d°. 1831 en 1833		93		
Dito	4 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2
Dito bij Hope	4	85 1/2	85 1/2	
Dito bij Stieglitz en C°		84 1/2	84 1/2	
Dito bij d. 5de Serie	4	84 1/2	84 1/2	
Cert. te Hamburg				
Inschrijving in Assignat.	6			
Cert. van dito				
POLEN, Aand. à fl. 500		139 1/2		
Dito met Lot.	300			
AMERIKA, Bank-Actien				
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50				
OOSTENRIJK, Metaaliek	5 pCt.	69 1/2	68 1/2	68 1/2
Dito Nieuwe	2 1/2	36 1/2	36 1/2	36 1/2
Dito Nieuwe	5	74	73 1/2	73 1/2
Ween. Bank bij Goll en C°				
Dito				
Aand. met Loting fl. 500				
Nieuwe dito	250			
NAPELS, Cert. Lam. en Bouwer 5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5	88 1/2	88 1/2	
Dito Leening 1843	5			
Dito 4 200				
PERU		77 1/2		
MEXICO	5	39	38 1/2	38 1/2
VENEZUELA 6 pCt. nu	4			
N.W. GRENADA 6 pCt. nu	4 1/2			
ECUADOR		3 1/2		
Coup. Ecuador				
Grieken				

Binnenl. fondsen over het geheel iets lager. Van Buitent.
fondsen waren Metaaliek meer aangeboden en lager dan
gisteren. In de overige vreemde fondsen was handel en va-
riatie van weinig beteekenis, alleen bleven Mexikanen na
eene neiging tot teruggang slechts een weinig lager dan gisteren.
De markt lieft laat beurs algemeen willig.

Koers van het Geld: Beleming 3 pc., Prolongatie 3 1/2 pc.,
Disconos 2 pc.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 53 1/2; Zigt Parijs 56; 2/m. Londen 11,70; Zigt
Londen 11,75; 2/m. Hamburg 33 1/2; Zigt Hamburg 33 1/2;
3/m. Lissabon 41; 3/m. Porto 41; 2/m. Petersburg 1,01.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 22 Nov. Belg. leen. 2 1/2 pc. 48 1/2; 5 pc. 97;
1840, 5 pc. 97 1/2; Spanje Ard. 5 pc. 12 1/2; Binnenl. 3 pc. —;
Coupons —; Rom. Leening 75 1/2.

WEENEN, 20 Nov. Met. 2 1/2 pc. —; 4 pc. —; 4 1/2 pc.
80 1/2; 5 pc. 92 1/2; Bank-Actien 113 1/2; Lot. fl. 500, —; id.
fl. 300, 114 1/2.

BERLIJN, 21 Nov. Schuldbr. 3 1/2 pc. 79; Loten —; Real.
Stiegl. 4 pc. —; Pools. 4 pc. —; Loten fl. 200 93 1/2; id.
fl. 300 —; id. fl. 500 76.

HAMBURG, 21 Nov. Rust. Eng. Leen. 104; Stiegl. 4 pc.
8 1/2; Spanje, Ard. 5 pc. 11 1/2; Binnenl. 3 pc. 80 1/2.

FRANKFORT, 21 Nov. Met. 5 pc. 73 1/2; 4 pc. 53; 2 1/2 pc.
38 1/2; Bank-Actien 105 1/2; Darmst. Loten fl. 50 75 1/2; id. fl. 25
2 1/2; Radensche Loten fl. 50 50 1/2; id. fl. 35, 30 1/2; Nassausche
24 1/2; Holl. 2 1/2 pc. 55; Werk. Sch. 4 pc. 85; Sijndic. 3 1/2 pc. —.

PER TELEGRAAF.

LONDEN, 22 November.

Consols Compt.	96 1/2	97	Rusland 5 pc.	—	—
op tijd	—	—	Holland 2 1/2	—	95 1/2
Brazilië 5 pc.	—	—	Holland 2 1/2	—	—
1829/1839.	—	—	België 4 1/2	—	—
Mexico 5 pc.	31 1/2	31 1/2	Spanje 5	—	—
Peru 4 1/2 pc.	79 1/2	80	Passive	—	—
uitgestelde	85 1/2	85 1/2	Coupons	—	—
Venezuela 3 pc.	—	—	Buenos Ayres	—	—
uitgest.	—	—	Grana 1 1/2	—	—
Portugal 5 pc.	17 1/2	18	Buenos Ayres	—	—
Denemarken 5 pc.	—	—	—	—	—
3	—	—	—	—	—

MADRID, 17 November.

Binnenl. 3 pc. 34 1/2; Uitgestelde Schuld
Ardoit 5 —; Coupons —.

